

Západočeská univerzita v Plzni

**Fakulta designu a umění
Ladislava Sutnara**

Bakalářská práce

ZÁRODEK

**POTENCIÁL HMOTY, ŽIVOTA
ČI VZTAHU V POČÁTEČNÍM STÁDIU**

Phan Thanh Lynda

2018

Západočeská univerzita v Plzni

**Fakulta designu a umění
Ladislava Sutnara**

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimédia

Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

ZÁRODEK

POTENCIÁL HMOTY, ŽIVOTA
ČI VZTAHU V POČÁTEČNÍM STÁDIU

Phan Thanh Lynda

Vedoucí práce:

Prof. Mgr. Štěpán Grygar

Oddělení výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jsem jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....
Phan Thanh Lynda

OBSAH

1.	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	5
2.	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	6
	2.1 Vysvětlení názvu	
	2.2 Důvod mé volby	
3.	CÍL PRÁCE	7
4.	PROCES PŘÍPRAVY	8
	4.1 Studium literatury	
	Psychologie těhotenství	
	Psychologie poporodního období	9
	Život je jinde	12
	4.2 Sebeanalýza	14
5.	PROCES TVORBY	15
	5.1 Sestavení konceptu - Co budu fotit?	
	5.2 Sestavení konceptu - Finální podoba práce	
6.	POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	16
7.	ZÁVĚR	17
8.	RESUMÉ	18
9.	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	19
	11.1 Knižní a periodická literatura	
	11.2 Internetové zdroje	
10.	SEZNAM PŘÍLOH	20

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Před mým studiem na této umělecké škole jsem se věnovala, dalo by se říct, oborově zcela opačnému zaměření, to jest medicíně. Na první pohled se může zdát, že věda a umění jsou si od sebe tak vzdáleny, že mezi nimi nelze najít žádnou spojitost. Ale tak jako je osobnost člověka bez pravé hemisféry neúplná jen s tou levou a naopak, stejně je tomu i v této situaci.

Ačkoliv jsem střední školu strávila na všeobecném gymnáziu, během svého studia jsem se různě ochomýkala kolem uměleckého prostředí, od výtvarné výchovy po dramatický kroužek - až jsem později objevila médium v podobě fotografie - v té chvíli se pro mě otevřel zcela jiný pohled vidění a vnímání světa. I když nutno říci, že než jsem se fotografování začala plně věnovat, moje cesta k němu se krkolomně se proplétala skrze medicínu.

Můj odchod z lékařského prostředí ale neznamenal definitivní konec mého zájmu o vědu - to se hlavně projevuje v pojetí mých prací, jak prakticky tak teoreticky. Zakomponovávám do nich odborné poznatky, které vždy předem analyticky zpracuji a následně převedu do vizuální podoby. Musím se ale přiznat, že jsem si tenhle svůj jazyk vyjadřování našla až po nástupu na uměleckou školu, která mi ukázala, jak se vyznat a odlišovat klišé a kýče, ke kterým člověk lehce sklouzává, když začíná tvořit bez předchozích znalostí z dějin umění a bez širších kulturních rozhledů, od hlubší konceptuální tvorby. Největším přínosem pro mě tedy bylo získávání chybějících znalostí a také mít možnost rozšiřovat své obzory díky setkávání a konzultacím s profesory a umělci nejen z oboru fotografie.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

2.1 Vysvětlení názvu

Zárodek, fetus nebo i jinak embryo - je jedna z prvních fází ontogenetického (individuálního) vývoje (vývoje jedince) eukaryotického mnohobuněčného organismu, v typickém případě živočicha či rostliny.¹

Zárodečné (embryonální) období zahrnuje prvních osm týdnů nitroděložního vývoje, během kterého se diferencují jednotlivé části těla a tvoří se základy orgánů a tělních systémů.²

Fétus (plod) je nenarozený (prenatální období) jedinec obratlovce ve fetálním vývojovém období. To je mezi obdobími od embrya do narození (porodu). *Fetus* nebo *foetus* latinsky znamená „potomek, dítě, plodný“ nebo „mladý jedinec“. Fetální období začíná u člověka 9. týdnem těhotenství (navazuje na předcházející embryonální období) a končí narozením příslušného jedince - porodem (tj. od 3. lunárního měsíce do konce 10. lunárního měsíce). Během fetálního období probíhá u plodu vývoj orgánových systémů, růst plodu a diference orgánů. Po porodu je lidský jedinec již označován jako novorozenec. Vývoj plodu studuje vědní obor embryologie. Celkový vývoj jedince se nazývá ontogeneze.³

2.2 Důvod mé volby

„Tvrdím, že témata si nevybírám, ale ony si vybírají mě. Stejně je to s formou.“⁴

Dlouho jsem se nad výběrem tématu nemusela rozmýšlet, vše vyplynulo samo ze situace, ve které jsem se při zadávání témat nacházela. Očekávala jsem tehdy své první dítě a -ač jsem se snažila svou pozornost nadále soustředit na své zájmy, kterým jsem se do té doby věnovala, mé vjemy se navzdory tomu zaměřily hlavně na můj „nový stav“ a všeho kolem něj. Rozhodla jsem se proto pojmout svůj „stav“ jako svou bakalářskou práci.

1 ČERNÝ, David. Lidské embryo v perspektivě bioetiky. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 978-80-7357-648-6.

2 LEBL, Jan. Preklinická pediatrie. 2. vydání. Praha: Galén, 2007. ISBN 978-80-7262-438-6.

3 ČERNÝ, David. Lidské embryo v perspektivě bioetiky. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 978-80-7357-648-6.

4 Hejdová, Irena. Kateřina Šedá: Ráda všechny zvu. Zkuste si to! [online]. [cit. 23. 11. 2008]. Dostupné z: <<https://magazin.aktualne.cz/kultura/umeni/katerina-seda-rada-vsechny-vyzvu-zkuste-si-to/r~:article:622637/>>.

3. CÍL PRÁCE

Tato práce pro mě představuje nejen završení tříletého studia na této škole, ale zároveň bych si jí chtěla zodpovědět otázku, kterou si pokládám u všeho, co vykonávám a do čeho vkládám svou energii a čas, a to „Zda jsem se na této cestě posunula kupředu?“ a „Zda jsou mé umělecké práce přínosem a obohacují nejen mě, ale i ostatní lidi kolem mě?“ Protože tvořit do šuplíku pro mě ztrácí smysl.

Ve své práci se budu dotýkat formy uměleckého vyjádření, a to odhalování sebe sama a vnášení svého soukromí do umělecké tvorby. Forma intimní zpovědi se ale velice často vyskytuje u umělců a stává se, že na diváka už působí plytce. Budu se ji proto snažit podat tak, abych zaujala diváka a probudila jeho smysly k procítění.

Moje práce je zároveň mou zpovědí, která se ale nedotýká pouze mě, ale určitě i mnoha dalších žen, jež si tímto obdobím prošly a procházejí. Ačkoliv je mateřství nejkrásnější etapou v životě ženy a dalo by se říct, že je završením jejího údělu na tomto světě, ke kterému je primárně předurčena, nemusí cesta k ní probíhat vždy bezstarostně a radostně. Je to důležitý mezník, kdy se z jejího „já“ stává „já a mé dítě“. Pocit uvědomění, že už nezodpovídá pouze za sebe, ale i za další lidskou bytost, která z ní vzešla. A tou další cestou, kterou si musí opět znovu projít, je její cesta ke své matce, otci nebo oběma rodičům po narození dítěte. Tato práce poskytne nahlédnutí do jejího nitra.

4. PROCES PŘÍPRAVY

4.1 Studium literatury

Samotnou přípravu jsem začala v první fázi studiem knih. Znalost (i odborného) textu je pro mě zásadním bodem k sestavení konceptu v praktické části práce. Níže jsou vyňaty odstavce z knih, ze kterých jsem čerpala.

Psychologie těhotenství⁵

Psychika ženy v závislosti na reprodukčním cyklu - Těhotenství a porod

Těhotenství a porod jsou velmi významnou vývojovou krizí v životě ženy. Změny probíhají v oblasti somatické, fyziologické, endokrinní, psychické i sociální. V době těhotenství se žena vyrovnává s velkým množstvím zásadních životních změn. Vývoj psychických změn a reakcí ženy v době těhotenství a při porodu je z velké části podmíněn osobností těhotné, věkem a zralostí osobnosti, postojem k těhotenství, připravenosti na novou roli matky, na jejím sociálním, ekonomickém zázemí, momentálním životním prostředím apod. Těhotná se učí a přivyká nové životní roli, mění staré modely chování, reorganizuje, doplňuje nové typy chování. Dochází k vývoji mateřské identity, kdy žena začleňuje vlastní já do nové role matky. Vznikají někdy pocity zmatku, úzkosti, ztracenosti a nostalgie po starém způsobu života. Dochází k přestavbě celého rodinného systému. Žena postupně ztrácí statut ekonomické soběstačnosti, profesionální růst je pozastaven, je více vystavena závislosti na svém partnerovi a mohou se dostavit obavy spojené s pocitem oběti.

Psychologie těhotenství

U těhotných žen (až 50%) dochází k poruše kognitivních funkcí, jež je nazývána termínem **benigní těhotenská encefalopatie**. Jde o změny psychiky způsobené těhotenstvím. Popisují se poruchy paměti, problémy s učením, únavnost, nespavost, potíže se čtením, poruchy koncentrace a dezorientace. Stav se většinou spontánně upravuje po porodu.

⁵ RASTISLAVOVÁ, Kateřina. *Aplikovaná psychologie - porodnictví*. 1. vydání. Praha: Reklamní atelier Area s.r.o., 2008. ISBN 978-80-254-2186-4

V prvním trimestru je žena zaměřena často na sebe, na své tělo, pozoruje první známky těhotenství. Smiřuje se s faktem, že v ní žije plod, který po narození změní způsob života celé rodiny. Objevují se úvahy o tom, čeho se bude muset vzdát, které mohou vést k pocitům provinění. Období nejistoty, změny často vedou ženu k vyhledávání kontaktu se svou matkou. Objevují se často ambivalentní (protikladné) pocity s pochybami a strachem z časně ztráty, rozladěnost, přecitlivělost, nejistota, obavy z infekčních onemocnění, které by mohly poškodit plod. V prvním trimestru také může těhotná řešit problém, jak sdělit informaci o svém těhotenství rodičům (to může být značně stresující, zvláště když očekává negativní reakci) a neprovdané ženy mohou řešit otázku uzavření sňatku. Ženy jsou citlivé na to, jak partner reaguje na jejich prožívání těhotenských obtíží, jak a do jaké míry se jim snaží pomoci.

Psychologie poporodního období⁶

Psychologie šestinedělí

Psychika žen v období šestinedělí je vystavena vysoké zátěži, která pramení jednak z hormonálních změn probíhajících v organismu po porodu, fyzických změn a jednak z adaptace na novou roli matky. Citové pohnutky i ostatní vlivy, které působí na průběh těhotenství a porodu, se uplatňují též v období po porodu a navíc k nim přistupují nové zážitky spojené s nedávným porodem.

Kromě biologických změn (hormonálních, tělesných změn po porodu, únavy a vyčerpání z porodu) patří mezi významné faktory ovlivňující psychiku šestinedělky i faktory psychosociální povahy. Psychika se vyrovnává s přijetím novorozence jako samostatné bytosti, existující nezávisle na matčině těle, matka navazuje citový vztah k novorozenci během péče o něj a během kojení. V první poporodní den se někdy pozoruje vzestup radostné nálady (vše dobře dopadlo, dítě je zdravé). Jde však o přechodné období, které je většinou vystřídáno obavami, emocionální labilitou a úzkostí. K tomu přispívá i pocit odpovědnosti za dítě, jeho zdraví a výchovu, realizace role matky a pečovatelky. Fantazie se proměnila ve skutečnost, která vyžaduje odříkání a stálou pohotovost. Než si na tuto trvalou zátěž nedělka zvykne a než si ověří, že je schopna se o dítě postarat, může prožívat stavy nedostačivosti a neschopnosti. Tyto stavy se násobí fyzickou vyčerpaností, nedostatkem spánku a již zmíněnými hormonálními změnami.

⁶ RASTISLAVOVÁ, Kateřina. *Aplikovaná psychologie - porodnictví*. 1. vydání. Praha: Reklamní atelier Area s.r.o., 2008. ISBN 978-80-254-2186-4

Poporodní blues. Po porodu (3. - 6. den) se u 50 - 80% žen objevuje přechodná subdepressivní epizoda nazývaná poporodní blues. Projevuje se labilitou nálady, podrážděností, úzkostností, plačtivostí, zmateností, únavou, neklidem, pocity nejistoty a osamělosti, sníženou sebeúctou. Někdy se stavy euforie střídají s úzkostí, smutkem, objevují se krátké periody pláče z důvodů, které nejsou často jasné ani ženě samé. Spouštěcím momentem mohou být problémy s kojením, obavy o novorozence, pocity nedostačivosti. Poporodní blues rychle odeznívá, většinou mizí do 10. dne po porodu. Příznaky trvající déle než 14 dnů mohou znamenat riziko rozvoje vážnější poporodní deprese.

Při prvním těhotenství probíhá velká proměna vztahu mezi partnery. Vztah, který byl do té doby pouze spojením získaným, se stává vztahem vrozeným skrze společné dítě. Rodičovství nejde ze své podstaty zrušit! Získané vztahy lze ztratit nebo najít nové, ale vrozený vztah lze jen hůře nebo lépe naplnit. Příchod dítěte mění organizaci rodinných povinností a ovlivňuje významně i psychologickou strukturu rodiny. Někteří muži nesou s pocitem křivdy, že se jim partnerka nevěnuje tolik jako dříve, stýská se jim po manželčiny něžnostech, někdy mají dokonce pocit, že jsou doma cizinci. Otcem se muž nestává narozením dítěte, jedná se o proces dlouhodobý, který začíná dlouho před porodem a pokračuje mnoho let po něm. Otec dítěte se může plně zapojit do péče o dítě a být tak šestinedělce oporou. Zralý otec si je vědom toho, že pocit štěstí z příchodu dítěte na svět bude spojen zpočátku s některými dalšími povinnostmi, včetně řešení nově vzniklé finanční situace. V dítěti vidí silné pouto, které jej s partnerkou spojuje, a pokračování jich samých, jejich rodu.

Psychologie vztahu matka - dítě po porodu

Od porodu do prvního roku života řeší dítě podle Eriksonovy teorie psychosociálního vývoje základní pocit důvěry nebo nedůvěry ke světu, to ovlivní jeho chování po celý život. Pocity důvěry mu zprostředkovává především matka láskou, svým pečujícím chováním, tím, že je dítěti neustále k dispozici, reaguje na něj a uspokojuje jeho potřeby. Děti matek, které reagují na pláč novorozence jen s malou latencí, jsou později méně plačtivé, snáze utiřitelné, celkově spokojenější, Svět je pro takové dítě zdrojem bezpečí.

Chování sladěné (synchronizované) s chováním novorozence mu umožňuje rychlé učení ve všech směrech. Péče musí být taky konzistentní, musí dlouhodobě (nejlépe první tři roky) zachovávat svůj stabilní styl a to je možné za předpokladu,

že o dítě bude pečovat trvale jen jedna nebo několik málo osob. Současně je důležité, aby reakce dospělého byly přiměřené co do intenzity a v čase, byly přizpůsobeny možnostem vnímání malého dítěte a dávaly dítěti dostatek prostoru pro jeho vlastní interakci a iniciativu.

V období šestinedělí a ještě i později mluvíme o symbióze matky a dítěte. Nelze je považovat za izolované jednotky, co se stane jednomu, stane se i druhému. Zároveň je tato dyáda zasazena do širšího rámce sociálních vztahů. Z toho vyplývá řada možných faktorů, které se mohou podílet na poruchách, které se v šestinedělí u dítěte nebo u matky vyskytnou.

Žena na mateřské dovolené

Období mateřské dovolené představuje pro ženu velkou fyzickou i psychickou zátěž. Mladá žena je při příchodu prvního dítěte konfrontována s novou rolí mateřskou, která ji ne vždy musí zcela naplňovat. Narození dítěte mění zcela životní styl ženy. Přestává se věnovat profesi, ztrácí kontakt se spolupracovníky, mění se životní perspektivy, je omezena ve svých zájmech a v kontaktu s přáteli. Její celodenní náplň se stává péče o dítě a domácnost.

Většina žen na mateřské dovolené tráví čas ve společnosti svých dětí, to může mít za následek vznik tzv. emocionálního skleníku. Žena postrádá kontakty s dospělými osobami, dítě má omezené komunikační schopnosti a nemůže nahradit dospělého partnera. Je závislá více na manželovi, jehož role se příliš nezměnila - pokračuje ve svém zaběhnutém životním rytmu, to může pár od sebe více vzdalovat. Žena je citlivá na chování a projevy manžela. Má-li vyšší vzdělání, je frustrovaná v odborném rozvoji, pokud nemá jinou sociální pomoc, na kariéru není při péči o dítě čas. Současně je žena přetížena psychicky i fyzicky péčí o dítě a domácnost, někdy se hovoří o „**syndromu přetíženosti a nevytíženosti**“.

Matky řeší situaci různým způsobem podle svého zaměření a možností. Některé odcházejí brzy zpět do práce alespoň na částečný úvazek, některé vyhledají kluby pro maminky s dětmi a vyhledávají společnost ostatních maminek. Ve dvoukariérovém manželství se žena nevzdává své kariéry, často však za cenu přetrvávajících intrapsychických konfliktů: na jedné straně aspirace týkající se profesní dráhy, na druhé straně rodičovská odpovědnost a nároky na roli hospodyně. Pracující ženy jsou často podrobeny většímu tlaku než jejich manželé, když se snaží zvládnout jak domácí povinnosti, tak zátěž v povolání. Sociální prestiž se nejčastěji hodnotí podle složitosti

práce, postavení v zaměstnání, příjmu, vzdělání a kulturních aktivit. Ženy na mateřské dovolené čtou často vznešená slova o významu mateřství, ale fakticky na žebříčku sociální prestiže klesají.

Život je jinde⁷

Maminčino tělo, ještě nedávno odkázané napospas milencovým očím, vstoupilo do další fáze svých dějin: přestalo být tělem pro cizí oči, stalo se tělem pro někoho, kdo dosud oči neměl. Přestal být na něm důležitý vnější povrch, tělo se dotýkalo jiného těla svou vnitřní nikdy nikým neviděnou stěnou. Oči vnějšího světa mohly na něm tedy postihnout jen bezpodstatný vnějšek a ani mínění inženýrovo pro ně již nic neznamenalo, protože nemohlo nijak ovlivnit jeho velký osud; teď se teprve stalo plně samostatné a soběstačné; břicho, které mohutnělo a ošklivělo, bylo mu rostoucím rezervoárem hrdosti.

Po porodu vešlo maminčino tělo do dalšího období. Když ucítila poprvé synova bloudící ústa, jak se přisála k jejímu prsu, rozdoutnalo se jí sladké chvění uprostřed ňadra a vysílalo chvějivé paprsky do celého těla; podobalo se to milencovu laskání, jenomže něco tu bylo navíc; velké klidné štěstí, velký šťastný klid. (...) Tentokrát však věděla, že ústa jsou přitisknuta k jejímu prsu na důkaz nepřetržité oddanosti, kterou si smí být jista.

Nikdy se takto neoddala jinému tělu a nikdy se jiné tělo neoddalo takto jí. Milenec mohl užívat jejího klína, ale nikdy v něm nebydlil, mohl se dotýkat jejího prsu, ale nikdy z něho nepil. Ach, kojení! Láskyplně pozorovala rybí pohyby bezzubých úst a představovala si, že do synáčka vtékají s mlékem i její myšlenky, představy a sny.

Byl to *rajský* stav; tělo smělo být plně tělem a nemusilo se zakrývat fíkovým listem; byli ponořeni do nedohledna klidného času; žili spolu, jako žili Eva s Adamem, dokud neokusili jablka ze stromu poznání; žili ve svých tělech mimo dobro a zlo; a nejen to: ani krása ani ošklivost se v ráji neodlišují, takže všechno, z čeho se tělo skládá, nebylo pro ně ani krásné ani ošklivé, nýbrž slastné; slastné byly dásně, i když byly bezzubé, slastné bylo prso, slastný pupek, slastná byla malá zadnička, slastná byla střeva, jejichž činnost byla bedlivě sledována, slastné byly chloupky rašící na směšné lebce.

7 KUNDERA, Milan. *Život je jinde*. 2. vydání. Brno: Atlantis, 2016. ISBN 978-80-7108-361-0

Starala se bedlivě o synovo blinkání, čurání a kakání, a nebyla to jen ošetřovatelská starostlivost dbající děckova zdraví; ne, starala se o všechny pochody jeho tělíčka s *vášní*.

Tělo manželovo zahalené do obleku či pyžama, tělo diskrétní a do sebe uzavřené, se jí vzdalovalo a den ze dne ztrácelo na důvěrnosti, kdežto tělo synovo bylo na ni ustavičně odkázáno; již ho sice nekojila, ale učila ho užívat záchodu, oblékala ho i vysvlékala, určovala jeho účes i šaty, denně se ho zevnitř dotýkala pokrmu, které mu s láskou připravovala. Když ve čtyřech letech začal trpět nechutenstvím, stala se přísná; nutila ho jíst a poprvé pocítila, že je nejenom přítelkyní, ale i *vládkyní* tohoto těla: to tělo se bránilo, nechtělo polykat, ale muselo; s podivným zalíbením se dívala na ten marný odpor i na to podrobení, na ten útlý krk, na kterém se rýsovala cesta nechtěného sousta.

Ach, synovo tělo, její domov a ráj, její království...

4.2 Sebeanalýza

V době, kdy jsem čekala své první dítě a zvenčí mohli lidi pozorovat mé pomalu se proměňující tělo, často jsem se setkávala s reakcemi buď radostnými, lítostivými nebo i šokovanými, kdy dotyční nemohli uvěřit a přijmout onen daný fakt, že ve mně roste něco živého a následně budu mít potomka. Lítostivé reakce se občas pojily i s neomaleným chováním. Takové reakce se mě osobně ale nijak nedotýkaly, protože jsem sama vnitřně dozrála k rozhodnutí založit rodinu a vůči takovým věcem jsem byla imunní.

Musím se ale přiznat, že ačkoliv jsem odolávala těmto reakcím zvenčí, nahlodávaly mě reakce vycházející zevnitř, z mých tužeb a myšlenek - jak se píše v literatuře, kterou jsem studovala:

„Smiřuje se s faktem, že v ní žije plod, který po narození změní způsob života celé rodiny. Objevují se úvahy o tom, čeho se bude muset vzdát, které mohou vést k pocitům provinění.“

„Fantazie se proměnila ve skutečnost, která vyžaduje odříkání a stálou pohotovost. Než si na tuto trvalou zátěž nedělka zvykne a než si ověří, že je schopna se o dítě postarat, může prožívat stavy nedostačivosti a neschopnosti. Tyto stavy se násobí fyzickou vyčerpaností, nedostatkem spánku a již zmíněnými hormonálními změnami.“

„Narození dítěte mění zcela životní styl ženy. Přestává se věnovat profesi, ztrácí kontakt se spolupracovníky, mění se životní perspektivy, je omezena ve svých zájmech a v kontaktu s přáteli. Její celodenní náplň se stává péče o dítě a domácnost.“

Zakusila jsem si na sobě ty pocity, které se objeví v době, kdy se žena rozhodne dobrovolně založit rodinu - zjistila jsem, že trvá notnou chvíli, než jsem si mohla bez nalhávání říct, že jsem doopravdy spokojená. Než si všechny změny, které nastaly s narozením dítěte, sedly do staro-nových kolejí. Nebyla jsem připravená na ten náhlý příval citů k mému malému synovi, na pocit strachu o své dítě a uvědomění si, že se tohoto strachu už nikdy nezbavím. Na obavy ohledně jeho péče a výchovy - abych nedělala svým dětem to, co mi u mých rodičů vadilo. Abych něco nezanedbala, protože se zároveň chci seberealizovat.

5. PROCES TVORBY

5.1 Sestavení konceptu - Co budu fotit?

Od narození mého syna jsem paradoxně téměř nepoužila svůj zrcadlový fotoaparát. Vše zaznamenávám svým telefonem nebo instantním fotoaparátem. Rozhodla jsem se tedy použít tyto pořízené fotografie, které skloubím se svými fotografiemi z dětství. Nic nevznikalo účelově pro tuhle práci, ale tahle práce již vznikla z deníků a fotek vytvořených časovým sledem.

5.2 Sestavení konceptu - Finální podoba práce

Finální podoba práce se skládá ze souboru dvou knížek, a to obrazové a textové. Obrazová knížka zastupuje praktickou a textová teoretickou část práce. Rozhodla jsem se zahrnout obě své práce do jedné složky, aby divákovi byl předložen ucelený dojem a ne jenom útržky myšlenek. Obrazová knížka je vypracovaná formou deníku.

Z fotek, které jsem použila ve své knížce, jsou vybrány jen ty stěžejní pro velkoformátový tisk a výstavu.

6. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Má práce je založená na textech z deníků a fotografiích. Většina z nich vznikla již před konceptem této práce. Vše je autentické, jak moje slova, tak i myšlenky - necenzurované a fotografie též. Jak jsem psala výše, většina z nich byla vytvořena analogovou cestou nebo mobilním telefonem, tudíž zásah post-produkce je opravdu minimální.

Ze začátku jsem pro finální podobu deníku volila papír munken, protože jsem chtěla mít kvalitně vytisknuté fotografie. Nakonec jsem ho ale vyměnila za papír floru, který dodal práci intimnější nádech pro svůj nažloutlý a "recyklovaný" vzhled. Obě práce, obrazová a textová, jsou vytištěna na stejném papíru, svázána a vložena do společných desek.

Nemůžu říct, že bych pro fotografickou scénu přinesla něco, co zde ještě nebylo. Jak se zdá, v umění už bylo všechno objeveno, vynalezeno a odhaleno a vše se jen recykluje. Moje práce má tu hodnotu, že jsem do ní vložila sebe a tedy má váhu osobního prožitku. Snad tedy jen, že zanechá v divákovi dojem či vjem.

7. ZÁVĚR

Moje práce vypráví několik etap v mém životním příběhu, které jsem se rozhodla divákům odkrýt. Je to retrospektivní deník, ve kterém se prolíná minulost s přítomností.

Sebrala jsem odvahu otevřít svého kostlivce ze skříně a probírám se starými zápisky, ve kterých se vracím zpět do období, kdy jsem začala zaznamenávat své dny, myšlenky a pocity.

Zárodkem vzniká zárodek. To, jaký vztah si vytvořím s lidmi kolem sebe, se svým partnerem a dětmi, už bylo předurčeno hned na počátku vzniku zárodku, ze kterého jsem se narodila já na svět. Byla jsem již předurčena genetickými kódy, které jsem získala kombinací genů od svých rodičů a později, v dětství, byl buď ten či onen gen (v tomto případě moje povaha a osobnost) více či méně podporován, dle toho, jakou výchovou jsem prošla a jakým prostředím jsem byla obklopená. Jak se zdá, mezilidské vztahy trochu fungují na principu řetězové reakce. Navzdory tomu, že jako dítě si téměř každý z nás říká, že nechce a určitě se nebude chovat jako jeho rodiče, platí zde přísloví „Jablko nepadá daleko od stromu“. Málokdo z nás si uvědomujeme, jak moc nás ovlivňuje to, co vidíme a slyšíme doma od svých rodičů a jak se k nám chovají. Později, kdy už jsme dospělí a zakládáme si vlastní rodinu, se buď vědomě, ale spíše nevědomě chováme podle stejného vzorce ke svým dětem. Chce to silnou sebereflexi, aby se člověk vymanil z tohoto sevření.

Díky své práci jsem se podívala do zkalených vod, kam jsem dlouho odmítala nahlédnout. Nacházím v nich zrcadlo, které mi ukázalo, že se v životě mám vždycky co učit, abych mohla růst a dojít k rovnováze. A v tomto případě je mým učitelem můj syn.

„Jediný způsob, jak růst je však neustrnout na místě a ochotně vítat každou změnu. Osobní růst je to nejdůležitější. Ne proto, aby člověk přerost někoho jiného, ale sama sebe; aby byl větší než loni nebo včera. Každý z nás je v určitém stádiu vývoje; jak jednotvárný by byl svět, kdybychom všichni mysleli stejně.“⁸

⁸ Teorie fotografie, výběr z teoretických textů k dějinám fotografie. Edward Weston. Opava, 2003.

8. RESUMÉ

I didn't choose the topic of my bachelor thesis, actually it chose me! As I have been always saying, things in my life do not happen by accident. Everything has its purpose. At the time when my bachelor thesis was assigned to me, I was pregnant and expected my first child. And one of the topics was the *Fetus*. There was nothing more to think about.

I was thinking about how to take the concept of my work and it came right after I gave birth. As I started to live with my baby-boy and take care about him, I realized one thing. If I want to be a good mother (the way I see it), I have to deal with my ghosts from my past. I decided to project my personality into my work and reveal myself.

In the theoretic part I mainly mentioned psychology of a woman during pregnancy and after childbirth. I have been gone through these mental states myself. Some of them surprised me to such a level that made me think them over.

Since the birth of my son I haven't used my mirror reflex camera. Mostly I have been taking photos of him by my mobile phone or an instant Fujifilm camera. Simply because life with a newborn goes fast. So my present life consists of those fleeting moments. That's why I decided to take photos like this and combined them with pictures from my childhood.

My work tells several stories of my life, which I decided to uncover to the audience. It is a retrospective diary where the past meets presence. As it seems, nothing has been done on purpose just for this bachelor work, because this work was already written in my diaries and etched into the photographs created as the time passed.

Thanks to this work I looked into the still waters where I have been refusing to look for a long time. I found them a mirror showing me that there is always something to learn in my life, so I can grow and find the balance. And in this case my teacher is my son.

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

9.1 Knižní a periodická literatura

1. ČERNÝ, David. *Lidské embryo v perspektivě bioetiky*. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. ISBN 978-80-7357-648-6.
2. LEBL, Jan. *Preklinická pediatrie*. 2. vydání. Praha: Galén, 2007. ISBN 978-80-7262-438-6.
3. RASTISLAVOVÁ, Kateřina. *Aplikovaná psychologie - porodnictví*. 1. vydání. Praha: Reklamní atelier Area s.r.o., 2008. ISBN 978-80-254-2186-4.
4. KUNDERA, Milan. *Život je jinde*. 2. vydání. Brno: Atlantis, 2016. ISBN 978-80-7108-361-0.
5. *Teorie fotografie, výběr z teoretických textů k dějinám fotografie*. Edward Weston. Slezská univerzita v Opavě. Opava: tisk vlastní, 2003.

9.2 Internetové zdroje

1. HEJDOVÁ, Irena. Kateřina Šedá: *Ráda všechny zvu. Zkuste si to!* [online]. [cit. 23. 11. 2008]. Dostupné z: <<https://magazin.aktualne.cz/kultura/umeni/katerina-seda-rada-vsechny-vyzvu-zkuste-si-to/r~i:article:622637/>>.

10. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 - Můj deník 1.

Příloha 2 - Můj první průkaz.

Příloha 3 - Edovo první průkaz.

Příloha 4 - Máma v práci na tržnici Železná.

Příloha 5 - Fotografie pořízená novinářkou, jak čtu ve škole.

Příloha 6 - Fotografie z prvního dne ve škole.

Příloha 7 - Rodiče.

Příloha 8 - Otec v práci na tržnici Železná.

Příloha 9 - Hostiny u nás doma.

Příloha 10 - Můj deník 2.

Příloha 11 - Máma a já ve Vietnamu.

Příloha 12 - Rostoucí břicho.

Příloha 13 - Autoportrét s břichem 1

Příloha 14 - Autoportrét s břichem 2

Příloha 15 - Můj deník 3.

Příloha 16 - Pásek z porodnice.

Příloha 17 - Mobilní fotografie - záznamy.

Příloha 18 - Instantní fotografie - kojím.

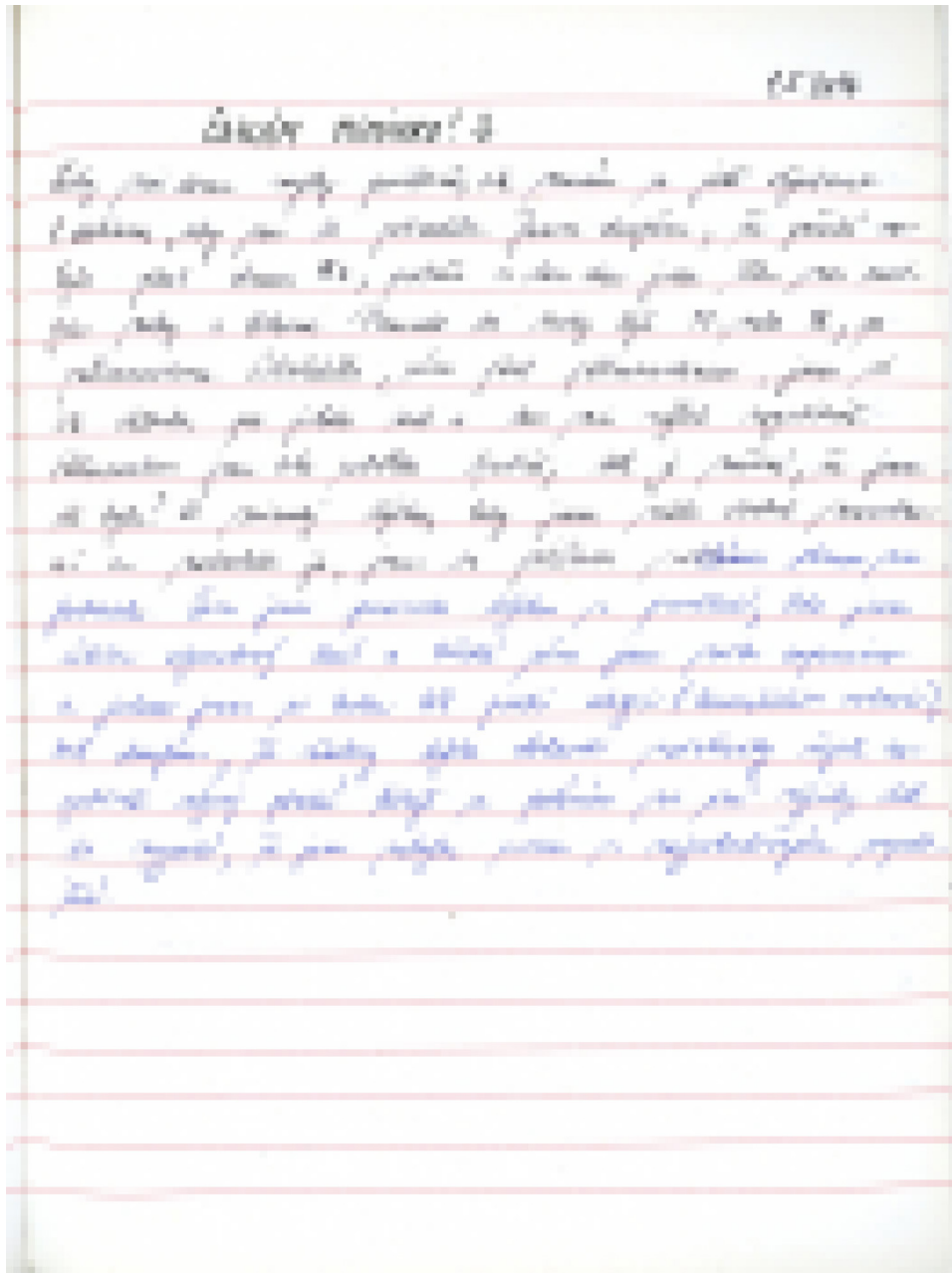
Příloha 19 - Středoformátová fotografie - kojím.

Příloha 20 - Eduard pár minut na světě.

Příloha 21 - Screenshot mobilního telefonu - pleny.

Příloha 22 - Eduard.

Příloha 1 - Můj deník 1.

Příloha 2 - Můj první průkaz.

Příloha 3 - Edovo první průkaz.

Příloha 4 - Mára v práci na tržnici Železná. (foto: rodinný archiv)

Příloha 5 - Fotografie pořízená novinářkou, jak čtu ve škole. (foto: rodinný archiv)

Příloha 6 - Fotografie z prvního dne ve škole. (foto: rodinný archiv)

Příloha 7 - Rodiče. (foto: rodinný archiv)

Příloha 8 - Otec v práci na tržnici Železná. (foto: rodinný archiv)

Příloha 9 - Hostiny u nás doma. (foto: rodinný archiv)

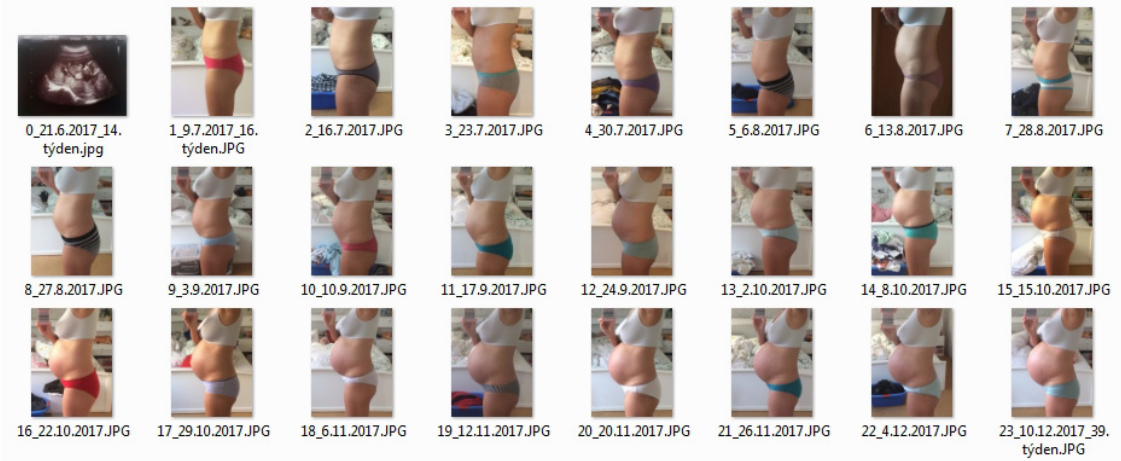
Příloha 10 - Můj deník 2.

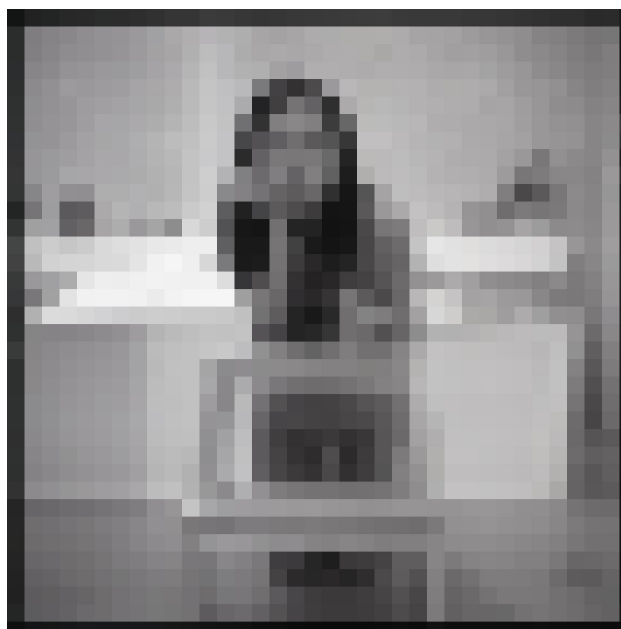
Příloha 11 - Máma a já ve Vietnamu. (foto: rodinný archiv)

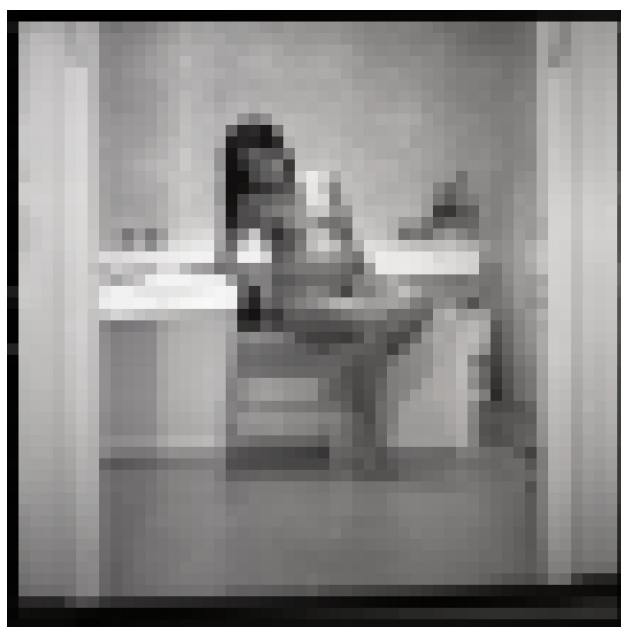
Příloha 12 - Rostoucí břicho. (foto: vlastní)

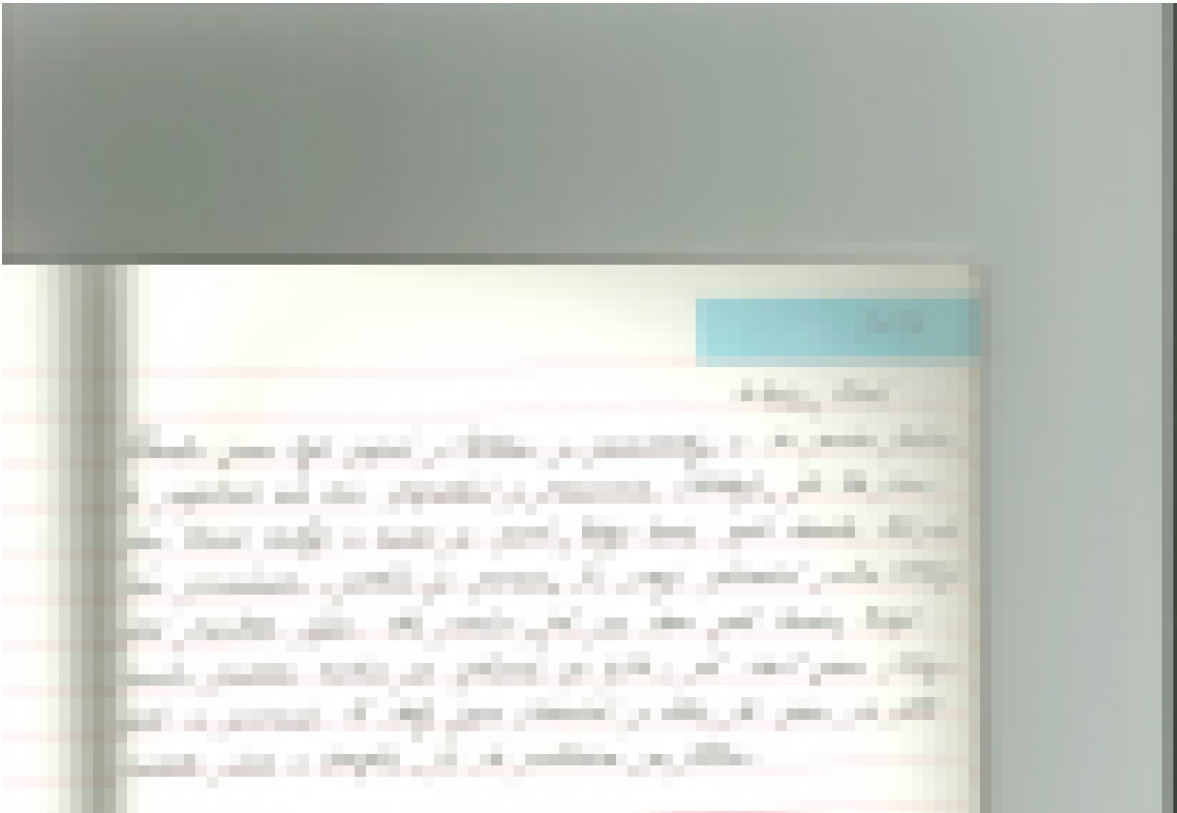
Příloha 13 - Autoportrét s bříškem 1 (foto: vlastní)

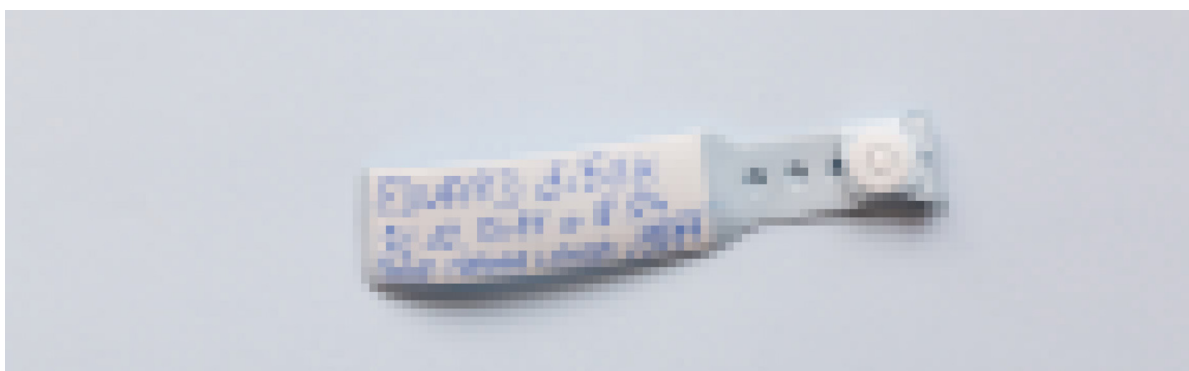
Příloha 14 - Autoportrét s bříškem 2 (foto: vlastní)

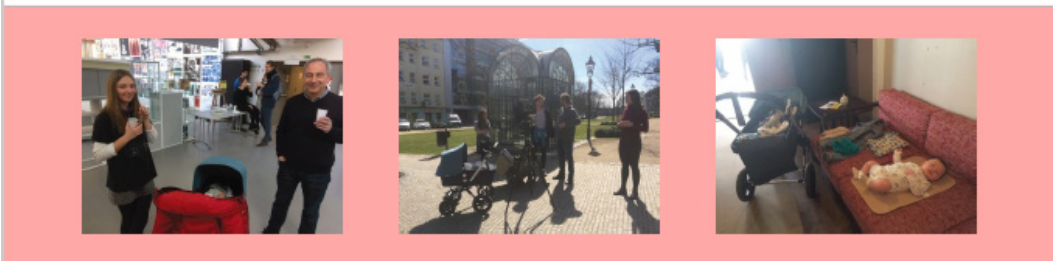
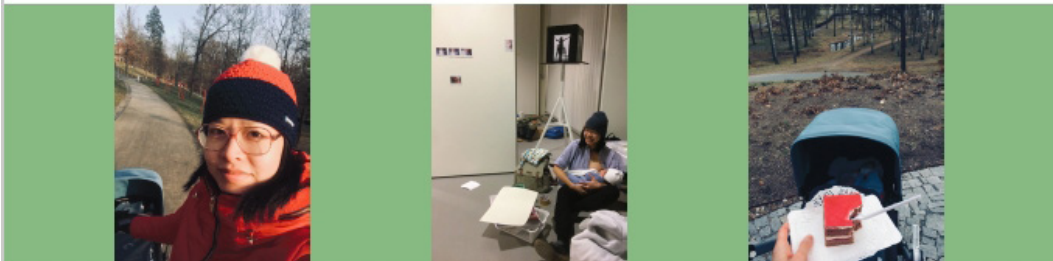
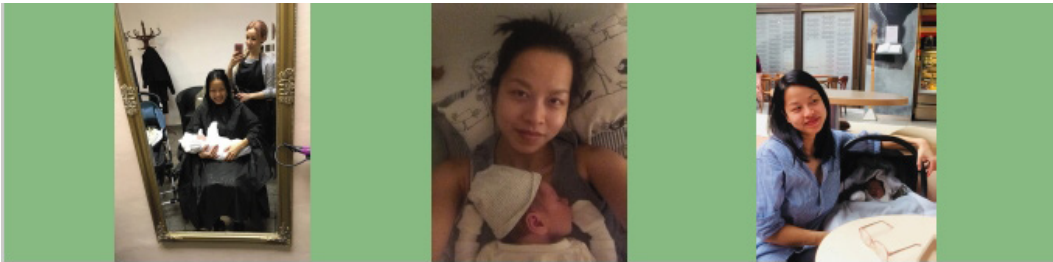
Příloha 15 - Můj deník 3.

Příloha 16 - Pásek z porodnice.

Příloha 17 - Mobilní fotografie - záznamy. (foto: vlastní)

Příloha 18 - Instantní fotografie - kojím. (foto: vlastní)

Příloha 19 - Středoformátová fotografie - kojím. (foto: vlastní)

Příloha 20 - Eduard pár minut na světě. (foto: Lucie Pumprová)

Příloha 21 - Screenshot mobilního telefonu - pleny. (foto: vlastní)

Příloha 22 - Eduard. (foto: vlastní)

